

Республіці. На заході відбулась презентація альбому «Таїна Пінзеля», присутнім було продемонстровано документальний фільм «Таїна Пінзеля. Від Бучача до Лувру». Формат презентації мистецького проекту включав серію бізнес-зустрічей, які провів Т. Демкура.

1 червня 2018 р. проект «Під Зорею Пінзеля» відкривав фестиваль «Дні Пінзеля в Бучачі». Зокрема, було презентовано фільм «Таїна Пінзеля. Від Бучача до Лувру», картини сучасних львівських художників, колекцію одягу І. Лобан і прикрас М. Стефури, відео-ролик з костюлу Всіх Святих у с. Годовиця Львівської області. Голова ГО «Туристична асоціація Тернопілля» Н. Волощук розповіла про плани проекту «Під зорею Пінзеля» в 2018–2019 рр.

Один з напрямів проекту «Під Зорею Пінзеля» передбачає створення 3D-копій робіт митця. Завдяки співпраці родини Демкур з Українським культурним фондом у жовтні 2018 р. розпочато сканування скульптур І. Г. Пінзеля в Тернопільському обласному краєзнавчому музеї для створення віртуальної експозиції робіт майстра в майбутньому.

Таким чином, проект «Під зорею Пінзеля» став культурно-мистецькою подією в Україні та за її межами завдяки меценатській підтримці родини Демкур з Тернополя. Його успішність – це приклад філантропічної ініціативи українського підприємництва ХХІ ст.

Використані джерела

1. Килинович М. Івона Лобан. «Пінзель. Бароко. Львів» // Вишивка. – 2018. – С. 20–21.
2. Таїна Пінзеля : альбом / упоряд. та передм. В. Стецько. – К. : Майстер книг, 2012. – 168 с.
3. Чайківська Я. Тарас Демкура: «Бізнес має бути соціально відповідальним» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.tenews.org.ua/post/view/1520691201-taras-demkura-biznes-mae-buti-socialno-vidpovidalnim>

Фалатович Людмила

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Пунда А.В.)

ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРИ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ

Інституційне забезпечення структури економіки регіону та її вдосконалення є елементом реформ, пов'язаних із децентралізацією.

Інституційне забезпечення є важливою умовою розвитку регіонів. З одного боку, воно є синтезом відповідних суб'єктів регіонального розвитку (державних органів, громадських організацій, інституцій ринкової інфраструктури), а з іншого – системою законів, норм, правил, стандартів, котрі врегульовують окремі напрями розвитку регіонів (економічний, екологічний, соціальний).

Економічний розвиток регіону ґрунтується на системі мікроекономічних відносин (між суб'єктами господарювання, виробничою і соціальною інфраструктурою тощо). Тому, економіка регіону є віддзеркаленням можливості і здатності економічних суб'єктів здійснювати діяльність на регіональному рівні.

Аналізуючи еволюцію державної регіональної політики в Україні, переважна більшість українських науковців (зокрема, З.Варналій, М.Долішній, О.Черевко та ін.) зазначають збереження значної диференціації регіонального соціально-економічного розвитку та посилення необхідності впровадження науково обґрунтованої державної політики структурних перетворень. В основі цього процесу дослідники вбачають оптимізацію інституційно-правового забезпечення регіонального розвитку, що дозволило б створити новий базис ефективної взаємодії центру та регіонів [1-4].

Регіональна економіка, як елемент багаторівневої системи під назвою національна економіка, в структурному аспекті характеризується певними співвідношеннями, які складаються між галузями і видами діяльності, секторами економіки, економічними процесами тощо. Власне, інституційна структура економіки регіону характеризує співвідношення у виробництві валового внутрішнього продукту за формами власності; інституційними секторами; ринковими і неринковими інститутами. Більше того, «системні функції регіональної економіки реалізуються через відповідні інституційні форми і процеси, які формують її інституційну підсистему. В цьому відношенні, регіональна економіка є сукупністю домогосподарств, організацій, державних інститутів, інфраструктури, які поєднані в єдиний організм багатосторонніми економічними зв'язками у межах певного природного середовища та державної території» [5].

Чинна практика є свідченням існування множини проблем інституційного забезпечення функціонування і розвитку регіонів України, зокрема, економічного розвитку, до яких належать:

- відсутній чіткий розподіл повноважень і відповідальності усфері регіонального економічного розвитку між органами державної влади різних рівнів;
- надмірна централізація влади, що має свій прояв, наприклад, у міжбюджетних відносинах. За таких умов інституційні інструменти регіонального розвитку, які є вкрай недосконалими, «не працюють» на здійснення регіональної економічної політики в державі;
- нерозвиненість в Україні практики залучення місцевими органами державної влади агенцій регіонального розвитку і недержавних організацій, які ставлять за мету своєї діяльності сприяння регіональному економічному розвитку, що сприятиме вдосконаленню структури економіки регіону;
- несформованість системи інституцій, які взаємодіючи й координуючи

свою роботу здійснювали б ефективну реалізацію завдань державної регіональної економічної політики.

Так, наприклад, у країнах ЄС коло інститутів, які безпосередньо залучаються до процесу розвитку територій (крім органів державної влади та органів місцевого самоврядування різного рівня), є значно ширшим. Узагальнивши досвід європейських країн, автор наукової праці [6] наводить класифікацію інститутів, які безпосередньо залучаються до процесу розвитку територій (крім органів державної влади та місцевого самоврядування різного рівня): асоціації муніципалітетів; національні агентства розвитку; торгово-комерційні та промислові палати; технополіси; бізнесові та інноваційні центри; регіональні фінансові компанії; приватні консультанти та експерти; профспілки; організації, які займаються працевлаштуванням населення; організації, які спеціалізуються у поширенні нових технологій; бізнес-інкубатори; венчурні фонди; гарантійні фонди; благодійні фонди; місцеві агентства розвитку; комунальні фундації; заклади вищої освіти та регіональні наукові центри; технологічні дослідницькі лабораторії; агентства регіонального розвитку.

Використані джерела

1. Блик Р. Завдання удосконалення інституційноправового забезпечення регіональної політики в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?..
2. Державна регіональна політика України: особливості та стратегічні пріоритети : моногр. / за ред. З. С. Варналя. – К. : НІСД. – 2007. – 768 с.
3. Долішній М. І. Регіональна політика на рубежі ХХ—ХХІ століть: нові пріоритети / М. І. Долішній; НАН України. Ін-т регіональних досліджень. – К.: Наукова думка, 2006. – 512 с.
4. Черевко О. В. Стратегія соціально-економічного розвитку регіонів України : моногр. / О. В. Черевко. – Черкаси : Брама-Україна, 2006. – 424 с.
5. Національна економіка : навч. посіб. / [А. Ф. Мельник, А. Ю. Васіна, Т. Л. Желюк, Т. М. Попович] ; за ред. А. Ф. Мельник. – К. : Знання, 2012. – 463 с.
6. Біла С. Інституційні засади державного регулювання розвитку депресивних територій / С. Біла [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/Monitor/june2009/9.htm>

Федик Зоряна

(науковий керівник: к. е. н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Овсянюк-Бердадіна О. Ф.)

МОТИВАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ПІДВИЩЕННЯ ТРУДОВОЇ АКТИВНОСТІ ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІЗАЦІЇ

Сучасні умови господарювання умовляють зміни щодо способів управління та методів досягнення поставлених цілей. Відносини між апаратом управління та персоналом будуються на новій основі, оскільки проходить розуміння того, що саме персонал є найціннішим ресурсом організації. Таким чином,